

Arrest

nr. 204 382 van 25 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 8 november 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 19 november 2015 asiel aan. Op 31 juli 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Pashtunen te behoren. U bent een 22-jarige soennitische moslim en bent geboren in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad (district Dasht-i Archi, provincie Kunduz). U woonde daar sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan samen met uw vader en moeder.

U beschikte over ongeveer 10 jerib (=ongeveer 20.000 m²) landbouwgronden. Lange tijd geleden was er een discussie tussen uw vader en zijn neven langs vaderszijde omtrent ongeveer 3 jerib (=6000 m²) van deze gronden. Deze neven hadden ook contact met de taliban. Omdat de discussie bleef aanhouden werd er een jirga bijeengeroepen door de dorpsouderen waarbij er werd besloten dat uw vader eigenaar is van deze gronden. Hierop besloot uw vader om de gronden die ter discussie stonden te verkopen.

Tien tot vijftien dagen nadat de gronden verkocht werden kocht uw vader een winkel in de bazaar. De shop werd ongeveer zes tot zeven maanden voor uw vertrek uit Afghanistan geopend. Uw vader werkte zelf in deze winkel.

Ongeveer twee tot drie maanden later kwamen de taliban op een namiddag naar de winkel van uw vader. Ze zeiden "We gaan u niet laten en uw zoon ook niet! Waar is uw zoon?". Uw vader, die verlamd is aan één been, kon niets doen om zich te beschermen. De taliban hebben uw vader geslagen en het waren de winkeliers in de buurt die uw vader uit de handen van de taliban hebben bevrijd. Uw vader sloot de winkel en kwam naar huis.

De nacht die hierop volgde kwam jullie buur omstreeks 3 uur 's nachts aan jullie deur kloppen. Hij zei dat de taliban jullie winkel in brand hadden gestoken. Eén van die personen was de zoon van de neef van uw vader, R. (...). Uw vader verliet het huis om te gaan kijken naar de winkel. Toen hij in de bazaar aankwam werd hij geslagen door de taliban. Uw vader viel bewusteloos en werd door uw oom langs moederszijde naar het ziekenhuis gebracht. U was die nacht thuis gebleven.

De volgende dag zijn de taliban naar uw huis gekomen, R. (...) was er ook bij. Uw moeder verstopte u in de schuur. Eén van deze mannen doorzocht het huis maar keek niet in de schuur waar u verstopt was.

Uw vader werd na twee dagen ontslagen uit het ziekenhuis en zodra hij thuis toekwam zei hij u dat hij zelf zijn leven al gehad heeft en niets te verliezen heeft maar dat hij u, als enigste zoon, niet wilt verliezen. Hij zei u dat hij een vriend heeft gesproken en u met zijn hulp naar een veiligere plek zou brengen.

Een dag nadien zei uw vader u dat alles geregeld was en dat u met uw oom langs moederszijde moest meegaan. Hij bracht u tot Kunduz stad. In Kunduz moest u meegaan met iemand anders, deze persoon bracht u tot Kabul. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk en Duitsland naar België. Op 8 november 2015 kwam u aan in België en op 19 november 2015 diende u hier een asielaanvraag in.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest dat de taliban u zullen vermoorden.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw taskara en de enveloppe waarin deze werd opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw

schouders rust (CGVS gehoorverslag p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot voor uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Kunduz heeft gewoond. Vooreerst kan opgemerkt worden dat uw kennis van recente belangrijke incidenten of gebeurtenissen in uw regio niet kon overtuigen. Gevraagd naar incidenten die voor uw vertrek uit Afghanistan in uw district hebben plaatsgevonden vertelt u vaag over een zelfmoordaanslag in de Archi bazaar tijdens de ramadan 5-6 jaar geleden (CGVS p. 20). Als tweede voorbeeld geeft u opnieuw een zelfmoordaanslag op dezelfde plaats het jaar daarop (CGVS p. 20). U gevraagd in welk jaar dit incident heeft plaatsgevonden, geeft u aan zich het jaar niet te herinneren. Er dient echter opgemerkt te worden dat de twee voorbeelden die u gaf niet recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan hebben plaatsgevonden, uit objectieve informatie blijkt namelijk dat er inderdaad een zelfmoordaanslag in het districtscentrum van Dasht-i Archi in augustus 2012 kort voor het einde van de ramadan heeft plaatsgevonden (zie toegevoegde landeninformatie 1). Of er ook een soortgelijk incident het jaar daarvoor of het jaar daarop heeft plaatsgevonden kan noch bevestigd, noch weerlegd worden. Ondanks dat u meermaals de kans geboden werd om andere incidenten te vermelden kon u, buiten deze twee vaag omschreven incidenten, geen andere voorbeelden geven en zei u dat er enkel kleinere, niet zo grote incidenten plaatsgevonden hadden (CGVS p. 20). Het is toch wel opvallend dat u, die beweert tot 10-12 dagen voor het offerfeest in 2015 in Dasht-e Archi, Afghanistan verbleven te hebben (CGVS p. 18), verder geen enkel incident kan noemen terwijl de taliban sinds april 2015 actief bezig waren met het uitvoeren van hun lenteoffensief en zo op 22 juni 2015 het district Dasht-i Archi veroverden, 2 dagen na de val van het district Chahar Dara dat ook in de provincie Kunduz gelegen is (zie toegevoegde landeninformatie 2). Na de val van Dasht-i Archi vonden er verschillende gevechten plaats tussen de taliban en de Afghaanse veiligheidsdiensten, en zelfs de lokale inwoners hebben meegevochten met de veiligheidsdiensten om de taliban uit het district te verdrijven (zie toegevoegde landeninformatie 3). Het district was zelfs tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan nog steeds niet heroverd door de Afghaanse overheid, de Afghaanse veiligheidsstroepen waren namelijk in oktober 2015 nog steeds bezig met het uitvoeren van verschillende clearing operations om de talibs te verdrijven uit het district (zie toegevoegde landeninformatie 4). Er mag dan ook redelijkerwijze van u, die beweert in deze kritische periode aanwezig geweest te zijn in het district, verwacht worden dat u toch meer incidenten zou kunnen vernoemen.

Er dient ook aangehaald te worden dat u zelf ook tegenstrijdige verklaringen geeft in verband met uw vertrekdatum uit Afghanistan. Zo werd er u gevraagd wanneer u Dasht-i Archi verlaten had waarop u antwoordde dat het in de maand aqrab (= oktober/november) was maar dat u zich het jaar niet herinnert en dat het ongeveer 2 à 2,5 jaar geleden was dat u thuis vertrok (CGVS p. 8). U gevraagd om uw vertrek te situeren ten opzichte van de ramadan dat jaar zegt u dat u 10-12 dagen voor het offerfeest bent vertrokken en dat u tijdens het offerfeest in Iran was (CGVS p. 18). Het offerfeest begon in 2015 op 23 (24) september (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U verklaarde op het CGVS iets meer dan anderhalve maand gedaan te hebben over uw reis van Afghanistan tot België, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard had ongeveer 5 maanden over deze reis gedaan te hebben (DVZ verklaringen p. 10). Geconfronteerd met dit verschil ontkent u dit gezegd te hebben bij DVZ en geeft u verder geen verduidelijking omtrent deze tegenstrijdigheid. U gevraagd of u tijdens de presidentsverkiezingen aanwezig was in Afghanistan zegt u plots dat u daar niet was en dit niet weet. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid die hier aan het licht komt ontwijkt u deze confrontatie en zegt u nadien dat u zich de verkiezingen niet herinnert en dat u enkel weet dat deze 2-3 jaar geleden

plaatsvonden (CGVS p. 20). U gevraagd of er geen campagnes werden gevoerd zodat het duidelijk zou zijn dat de verkiezingen aan de gang waren, zegt u dat er niemand campagne voert in uw district en dat de taliban de vingers afsneden van mensen zodat ze niet zouden kunnen stemmen. U gevraagd of u op dat ogenblik in Dasht-i Archi was zegt u niet te herinneren of u daar was en dat u daar misschien wel was (CGVS p. 20). Het CGVS is er zich van bewust dat de verkiezingen in uw regio in moeilijke omstandigheden verlopen zijn en dat er ondanks de extra veiligheidsmaatregelen die ondernomen werden toch enkele incidenten plaatsvonden die de verkiezingen verstoorden (zie toegevoegde landeninformatie 5). Bovendien zijn er gedurende deze periode verschillende families gevlucht omwille van de security operations die door de Afghaanse veiligheidstroepen werden gevoerd in het district. In afwachting van het einde van deze gevechten hebben ze zich gevestigd in Kunduz stad waar ze in zeer slechte omstandigheden verbleven (zie toegevoegde landeninformatie 6). Het feit dat u niets kan zeggen over deze periode en zelfs niet duidelijk kan zeggen of u tijdens de verkiezingen nog in Afghanistan was, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf tot oktober/november 2015 in Dasht-i Archi.

De geloofwaardigheid van uw verblijf in Dasht-i Archi tot uw vertrek naar Europa wordt verder ondermijnd wanneer gepeild wordt naar uw kennis van bekende figuren in de regio. U gevraagd naar de provinciegouverneur van Kunduz bij uw vertrek zegt u correct dat dit Mohammad Omar Safi was. U kan echter geen verdere informatie over hem geven. U gevraagd wie zijn voorganger was, zegt u dat dit Mohammad Omar Jigdalak was. De voorganger van Mohammad Omar Safi en opvolger van Anwar Jigdalak was Ghulam Sakhi Baghlani, die volgens u de voorganger van Anwar Jigdalak was (zie toegevoegde landeninformatie 7). Ook over hem kon u geen verdere informatie geven (CGVS p. 8). U gevraagd of u Hamidullah Danishi kent zegt u dat hij veiligheidshoofd op provincieniveau is (CGVS p. 8). Even verder in het gehoor zegt u plots dat u een fout maakte en dat Hamidullah Danishi gouverneur van Kunduz was voor Mohammad Omar Safi (CGVS p. 11). U heeft in beide gevallen een foutief antwoord gegeven, Hamidullah Danishi was namelijk "deputy" gouverneur en werd na de val van Kunduz door president Ghani aangeduid als "active" gouverneur nadat Mohammad Omar Safi uit zijn ambt ontzet werd (zie toegevoegde landeninformatie 8). U zei dat Qaseem Jangalbagh veiligheidshoofd van de provincie Kunduz was bij uw vertrek maar u kon geen verdere informatie geven over hem (zie toegevoegde landeninformatie 9). Het lijkt er dan ook op dat u deze namen ingestudeerd heeft ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS. U gevraagd wat de reputatie was van de Afghan Local Police (ALP) in uw district, antwoordt u met de vraag wat hun reputatie zou moeten zijn en zegt u nadien dat de mensen hen graag hadden en dat ze de mensen hielpen door op te treden als bemiddelaar bij conflicten (CGVS p. 16). U gevraagd of er enige problemen geweest zijn tussen de ALP en de dorpingen zegt u dat dit niet het geval is geweest maar dat er wel conflicten waren tussen de ALP en de taliban (CGVS p. 16). Uit objectieve informatie blijkt echter dat de dorpingen her en der toch niet zo tevreden waren over de ALP omdat deze de dorpingen vaak lastig vielen en Ushar of Zakat eisten van hen in ruil voor het beveiligen van de regio. Zo werden er zelfs eens enkele landbouwers vermoord door een ALP-lid omdat ze weigerden om hem Ushar te geven, hetgeen zelfs tot protest had geleid in Dasht-i Archi (zie toegevoegde landeninformatie 10). Het feit dat u hier niets over kan zeggen tijdens het gehoor op het CGVS, doet het CGVS verder twijfelen over uw verblijf in de regio. U zegt dat Sheikh Sadruddin districtshoofd van Dasht-i Archi was toen u vertrok, verder kon u geen informatie geven over hem. U gevraagd of er hem enige incidenten overkomen zijn, zegt u dat er een zelfmoordaanslag was op hem maar dat hij ontsnapte zonder gewond te raken. U kon dit incident echter niet situeren in tijd (CGVS p. 14). Opmerkelijk hier is dat Sheikh Sadruddin overleden is op 30 augustus 2013 tijdens een zelfmoordaanslag aan een moskee (zie toegevoegde landeninformatie 11). Zijn opvolger was zijn zoon Nasruddin Nazari Saadi, u gaf echter tijdens het gehoor op het CGVS aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 15 + zie toegevoegde landeninformatie 12). Het feit dat u Sheikh Sadruddin aangeeft als districtshoofd bij uw vertrek, die blijkbaar al in 2013 overleed, en bovendien zegt dat hij nog steeds districtshoofd zou kunnen zijn wanneer u gevraagd werd naar het huidige districtshoofd, overtuigt het CGVS dat u niet meer tot uw vermeende vertrekdatum verbleven heeft gehd in Dasht-i Archi.

U kon de weg van uw huis naar het districtscentrum beschrijven en andere dorpen in de omgeving opnoemen maar dit volstaat niet om uw continue verblijf aan te tonen. Bovendien is het opmerkelijk dat u een gedetailleerde omschrijving van deze weg geeft terwijl u verklaart slechts één keer naar het districtscentrum geweest te zijn (CGVS p. 5-6). Verder kon u nog andere dorpen, rivieren, en lokale radiozenders opsommen maar ook dit volstaat niet om uw continue verblijf aan te tonen en kan hoogstens wijzen op het feit dat u daar ooit geleefd heeft (CGVS p. 5-8, 14, 16).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot oktober/ november 2015 in het district Dasht-i Archi gelegen in de provincie Kunduz verbleven te

hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België continu in Dasht-i Archi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die

zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Naast het feit dat uw verblijf in Dasht-i Archi ongeloofwaardig is, zijn de asielmotieven die u aanhaalt ook niet geloofwaardig. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen bij het Commissariaat-generaal totaal niet stroken met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit een vergelijking van uw verklaringen blijken een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnen. Zo haalde u bij DVZ aan dat u ruzie had met uw neven omdat ze uw gronden wilden. U zei verder dat ze rijk waren en dat ze de taliban hadden ingeschakeld om het conflict in hun voordeel op te lossen (zie vragenlijst CGVS vraag 3 punt 5). Tijdens het interview op het CGVS verklaarde u echter dat er een discussie was tussen uw vader en zijn neven langs vaderszijde omwille van ongeveer 3 jerib landbouwgrond en dat deze neven zelf bij de taliban waren (CGVS p.25). Hiermee geconfronteerd ontkent u enkel uw eerste verklaring bij DVZ en geeft u verder geen verklaring die deze tegenstrijdigheid kan ophelderen (CGVS p. 25). Dit volstaat niet als rechtvaardiging voor het vastgestelde verschil. U ondertekende trouwens het gehoorverslag van DVZ middels een vingerafdruk voor akkoord, en bij aanvang van het gehoor op het CGVS heeft u nergens gewag gemaakt van eventuele moeilijkheden tijdens het gehoor op DVZ, integendeel (CGVS p. 2). Verder gaf u bij DVZ aan dat uw vader zijn winkeltje had verkocht om uw reis te betalen terwijl u bij het CGVS verklaarde dat de winkel door de taliban in brand werd gestoken (vragenlijst CGVS vraag 5; CGVS p. 10+21). Hiermee geconfronteerd ontkent u opnieuw dat u dat gezegd heeft bij DVZ en zegt u dat hij 2-3 jerib gronden verkocht en niet het winkeltje (CGVS p. 10). Tijdens het uiteenzetten van uw asielmotieven zegt u dan weer dat uw vader zijn gronden verkocht en daarmee een winkeltje kocht (CGVS p. 21). Immers was er al lange tijd discussie met zijn neven over de gronden en zodra er een beslissing was gevallen in het voordeel van uw vader verkocht hij ze om een winkel te kunnen openen. U gevraagd of het hierbij gaat om dezelfde gronden waarover in het begin van het gehoor gesproken werd, bevestigt u dit waardoor u nogmaals uzelf tegensprekt (CGVS p. 22). Vervolgens had u bij DVZ gesproken over 3 dreigbrieven die u ontvangen zou hebben van de taliban, een eerste brief 2 maanden voor uw vertrek, een tweede 20 dagen later en de laatste 11 dagen later (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Tijdens het interview bij het CGVS heeft u totaal niet gesproken over deze dreigbrieven en hiermee geconfronteerd zegt u dat u nooit over dreigbrieven gesproken heeft maar kan u ook geen verklaring bieden hoe het dan zou komen dat dit in uw verslag staat. U zegt enkel dat u geen dreigbrieven heeft ontvangen en dat u uw problemen moest vertellen en dat het interview bij DVZ 20 minuten duurde (CGVS p. 25). Het louter ontkennen van uw eerste verklaringen doet geen enkele afbreuk aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheden.

U haalde aan dat er u bij DVZ werd gevraagd om kort over uw problemen te vertellen en dat u dit gedaan had (CGVS p.25). Tijdens het interview op het CGVS werd er u dan ook gevraagd of u bij DVZ verteld had dat het winkeltje van uw vader in brand werd gestoken, dat uw vader werd geslagen door de taliban en dat de taliban naar uw huis zijn gekomen en uw huis doorzocht hebben. U antwoordde telkens dat u over deze zaken niet gesproken had bij DVZ (CGVS p. 26). U gevraagd om welke redenen u deze belangrijke zaken niet had vermeld zegt u dat u over uw problemen moest vertellen en dat u het kort moest samen vatten en dat dit uw problemen waren (CGVS p. 26). Dit is echter geen valabele verklaring en zorgt ook niet voor enige opheldering. U zegt dat dit uw problemen waren maar tegelijkertijd zegt u ook dat u deze zaken niet heeft vermeld bij DVZ. Deze incoherente verklaringen omtrent de kern van uw asielrelaas ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd door de verklaringen die u op het CGVS geeft. Zo verklaart u dat uw vader zijn winkel 6-7 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan opende en dat de taliban 2-3 maanden later de winkel binnenvielen (CGVS p. 23). U verklaart dat u gedurende die 2-3 maanden geen problemen heeft gehad (CGVS p. 23). Het is dan ook vreemd en weinig aannemelijk dat jullie vijanden, die uit zouden zijn op wraak, maanden zouden wachten vooraleer ze actie ondernemen.

U verklaarde dat de taliban de dag na de inval in de winkel naar uw huis zijn gekomen en op zoek waren naar u (CGVS p. 22). U kon echter geen verdere details geven, u gevraagd met hoeveel ze waren zegt u dat u ze niet gezien heeft omdat u verstopt was in de schuur (CGVS p. 24). U gevraagd of uw moeder niet vermeld heeft met hoeveel ze waren zegt u dat ze dit niet gezegd heeft (CGVS p. 24). Deze verklaring is echter niet aannemelijk, aangezien deze personen op zoek zouden zijn naar u, mag er ook redelijkerwijze verwacht worden dat u zich beter informeert over deze personen. Bovendien zei u dat uw moeder had gezegd dat 1 van hen binnen ging (CGVS p. 24) dus zou ze hierbij ook vermeld kunnen

hebben hoeveel er niet binnen gingen of met hoeveel ze in totaal waren. Verder is het ook niet aannemelijk dat iemand die het huis doorzoekt niet kijkt in de schuur die voor de kamers in het huis ligt (CGVS p. 24). Nadat uw vader thuiskwam van het ziekenhuis bent u 2-3 dagen later vertrokken uit Afghanistan, u haalt ook aan dat er gedurende die 2-3 dagen verder niets gebeurd is (CGVS p. 24).

U gevraagd of uw vader nog werd lastig gevallen door die neven nadat u het land heeft verlaten zegt u dat u hiervan niet op de hoogte bent omdat u het nooit vraagt (CGVS p. 26). Ter verklaring zegt u dat u slechts over 5 euro belwaarde beschikt en dat u enkel kan navragen hoe het met iedereen gaat en dat nadien de lijn wordt afgebroken (CGVS p. 26). Deze verklaring is echter niet valabel, gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over het verdere verloop van uw problemen.

Bovendien is de chronologische volgorde die u geeft ook niet logisch, het winkeltje ging 6-7 maanden voor uw vertrek open en 2-3 maanden later kwam de taliban binnen in de winkel en sloegen ze uw vader. Die nacht werd het winkeltje in brand gestoken en een dag later vielen de taliban uw huis binnen, u bent 2-3 dagen later vertrokken uit Afghanistan, zo verklaarde u (CGVS p. 24). Afgaande op uw verklaringen, is er dus een leemte van 3-4 maanden in uw asielrelaas waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder in het gedrang komt.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient er ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Tenslotte kan er nog opgemerkt worden dat voor zover daar nog geloof aan kan worden gehecht, de basis van de aangehaalde problemen, namelijk het geschil met de neven omwille van de landbouwgronden, eerder van familiale en financiële aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep).

U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS kunnen wijzigen. Uw taskara is niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afgaanse documenten, aangezien veel Afgaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Hij citeert deze bepaling en betoogt vervolgens als volgt:

“Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel 48/4 §2, c. Hij is geboren in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad (district Dasht-i- Archi, provincie Kunduz).

Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren

is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr.100.940, 20 november 2001).

Uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, blijkt dat het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen waar zij besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verblijf in Afghanistan.

Verzoeker wenst hierna volgende verduidelijkingen aan te brengen.

Verzoeker bevestigt geboren te zijn in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad (district Dasht-i-Archi, provincie Kunduz). Om dit te staven, legt hij heden twee recent verkregen documenten neer, met vertaling (stuk 3), die zijn identiteit bevestigen. Hij bekwam deze stukken nadat het CGVS een negatieve beslissing in zijn hoofde nam, waardoor hij deze niet heeft kunnen neerleggen op het CGVS.

Het CGVS verwijt verzoeker niet voldoende meegewerkt te hebben bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag. Hierna zal blijken dat verzoeker het CGVS wel degelijk correcte informatie heeft meegedeeld aangaande zijn identiteit, zijn nationaliteit, edm.

Het CGVS stelt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot voor zijn vertrek uit Afghanistan in de provincie Kunduz heeft gewoond.

Nochtans dient erop gewezen te worden dat verzoeker de vragen betreffende zijn "herkomstcheck" goed heeft beantwoord.

- Hij kon de weg van zijn woning naar het districtscentrum correct en gedetailleerd beschrijven.
- Hij kon eveneens de dorpen in de omgeving opnoemen.
- Daarnaast kon verzoeker ook andere dorpen, rivieren, lokale radiozenders opsommen.
- Hij kon correct benoemen dat Mohammad Omar Safi de provinciegouverneur was bij zijn vertrek uit Kunduz.

Verder gaf verzoeker aan zich nooit te hebben ingelaten met de politiek. Hij was ook amper 20 jaar toen hij zijn land verliet. Ook bij de verkiezingen heeft verzoeker niet echt stilgestaan. Hij wist wel aan te geven dat deze in zeer moeilijke omstandigheden hebben plaatsgevonden, dat men geen campagne durfde te voeren en dat de taliban hardhandig optrad, zoals de vingers afsnijden van mensen zodat ze niet konden stemmen.

Elementaire vragen die gesteld werden met betrekking tot zijn dagdagelijks leven, kon verzoeker zeer goed beantwoorden.

Wat betreft zijn vertrek uit Afghanistan, bevestigt verzoeker dat hij in de maand aqrab (oktober-november) is vertrokken, ongeveer 2 jaar geleden (te rekenen sinds 18 mei 17, dag van het gehoor CGVS). Hij bevestigt dat hij iets meer dan anderhalve maand gereisd heeft van Afghanistan naar België.

Besluit

Verzoeker heeft coherente en correcte verklaringen afgelegd betreffende zijn regio en plaats van herkomst. Enkel de politieke vragen kon hij wat minder beantwoorden. Deze betreffen ook geen "elementaire kennis". Verzoeker is een eenvoudige boerenzoon, met een lage scholingsgraad, wat mee in aanmerking moet genomen worden ter bepaling van zijn profiel.

Ter staving van zijn herkomst, heeft hij tevens twee nieuwe stukken neergelegd - "bewijzen van woonst" (stuk 3). Hij heeft wel degelijk voldaan aan zijn medewerkingsplicht.

Op basis van de feiten is het CGVS niet tot een correcte feitenvinding gekomen en schendt hierbij de materiële motiveringsplicht."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden verklaringen van de dorpsoudsten gevoegd waarin deze bevestigen dat verzoeker inwoner was van het dorp Arbab Ghulam Mohammad in het district Archi en dat verzoekers vader gehandicapt is.

2.2.2. Op 4 april 2018 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij samen met de COI Focus "*Afghanistan Corruptie en documentenfraude*" van 21 november 2017.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met de volgende overtuigingsstukken neer:

- een identiteitskaart voor kiezers van zijn grootvader;
- een kopie van het identiteitsboekje van zijn grootvader;
- een kopie van de taskara van zijn vader;
- een kopie van zijn eigen taskara;
- een bevestiging en attest van het district Dashte Archi;
- een verklaring van de dorpsoudsten dat hij inwoner is van het district Dashte Archi;
- een kopie van de envelop waarmee deze stukken werden verzonden.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te

werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk tot oktober/november 2015 in het district Dasht-i Archi in de provincie Kunduz heeft verbleven zodat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan, omdat (ii) de asielmotieven die hij aanhaalt ook niet geloofwaardig zijn, nu (a) zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet stroken met zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), (b) hij over bepaalde belangrijke zaken niet gesproken had bij de DVZ en hij hiervoor geen valabele verklaring heeft, (c) het weinig aannemelijk is dat zijn vijanden, die uit zouden zijn op wraak, maanden zouden wachten vooraleer ze actie ondernemen, (d) hij geen verdere details kon geven over de komst van de taliban naar zijn huis, (e) het niet aannemelijk is dat zij het huis doorzochten, maar niet in de schuur keken, (f) hij weinig inspanningen heeft geleverd om informatie te bekomen over het verdere verloop van zijn problemen en (g) de chronologische volgorde die hij geeft niet logisch is, en omdat (iii) de basis van de aangehaalde problemen, namelijk het geschil met de neven omwille van de landbouwgronden, eerder van familiale en financiële aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève.

Aldus heeft de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft hiertoe dus in gebreke en laat de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, volledig ongemoeid. Het geheel van deze motieven blijft dan ook

onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet voldaan heeft aan de op hem rustende plicht tot medewerking nu hij niet de waarheid heeft verteld over waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België. Deze correcte vaststellingen ontslaan de commissaris-generaal evenwel niet van zijn plicht om een onderzoek te doen naar de nood aan subsidiaire bescherming.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Evenmin wordt getwijfeld aan verzoekers afkomst uit het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad, in het district Dasht-i Archi, gelegen in de provincie Kunduz. Enkel verzoekers verblijf in deze regio voor zijn komst naar België wordt in vraag gesteld. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid evenwel niet van de opdracht een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen.

Te dezen kan de Raad niet anders dan vaststellen dat niet onderzocht is of verzoeker, wanneer hij terugkeert naar Afghanistan, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De omstandigheid dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan verbleven heeft in zijn regio van herkomst doet hieraan geen afbreuk.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing, voor wat betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2017 wordt vernietigd in zoverre aan de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN